

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2001

Julkaistu Helsingissä 29 päivänä kesäkuuta 2001

N:o 572—579

SISÄLLYS

N:o		Sivu
572	Laki korkeimman oikeuden ja korkeimman hallinto-oikeuden presidenttien ja jäsenten palvelussuhteen ehtoista annetun lain muuttamisesta	1493
573	Valtioneuvoston asetus korkeimman oikeuden ja korkeimman hallinto-oikeuden presidenttien ja jäsenten palvelussuhteen ehtoista annetun asetuksen kumoamisesta	1495
574	Laki alueiden kehittämisestä annetun lain muuttamisesta	1496
575	Laki maatilatalouden tuloverolain 10 a §:n muuttamisesta	1500
576	Laki tuloverolain 38 ja 39 §:n muuttamisesta	1501
577	Tasavallan presidentin asetus Pohjoismaiden välillä tehdyn avioliittoa, lapseksiottamista ja holhousta koskevia kansainvälis-yksityisoikeudellisia määräyksiä sisältävän sopimuksen muuttamista tarkoittavan sopimuksen voimaansaattamisesta Suomen ja Norjan sekä Suomen ja Ruotsin välillä	1502
578	Tasavallan presidentin asetus Suomen ulkomaanedustustojen sijaintipaikoista annetun tasavallan presidentin asetuksen muuttamisesta	1503
579	Valtioneuvoston asetus kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annetun lain 2 ja 8 §:n muuttamisesta annetun lain voimaantulosta	1504

N:o 572

Laki

korkeimman oikeuden ja korkeimman hallinto-oikeuden presidenttien ja jäsenten palvelussuhteen ehtoista annetun lain muuttamisesta

Annettu Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 25 päivänä tammikuuta 1991 korkeimman oikeuden ja korkeimman hallinto-oikeuden presidenttien ja jäsenten palvelussuhteen ehtoista annetun lain (196/1991) 2 §:n 3 momentti, sekä

muutetaan 1 ja 5 § sekä 5 a §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 1 § osaksi laissa 352/1999 ja 5 a §:n 1 momentti viimeksi mainitussa laissa, seuraavasti:

1 §

Palkan määräytyminen ja tarkistaminen

Korkeimman oikeuden ja korkeimman hallinto-oikeuden presidenttien palkka on 52 705 markkaa kuukaudessa ja jäsenten palkka 44 795 markkaa kuukaudessa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja palkkoja tarkistetaan vastaavasti kuin valtioneuvosto kulloinkin päättää niiden valtion virkamieslain (750/1994) 26 §:ssä tarkoitettujen valtionhallinnon virkamiesten kuukausipalkkusten tarkistusperusteista, joiden palkkauksista on tehty sanotun lain 44 §:ssä tarkoitettu sopimus.

HE 33/2001
HaVM 7/2001
PeVL 19/2001
EV 75/2001

Sen lisäksi, mitä 2 momentissa säädetään, valtiovarainministeriön tehtävänä on seurata korkeimman oikeuden ja korkeimman hallinto-oikeuden presidenttien ja jäsenten palkkojen ja muiden valtionhallinnon ylimpien virkamiesten kuukausipalkkausten ja niiden kehitysten suhdetta sekä päättää seurannassa todettujen muutosten edellyttämistä tuomareiden palkkausten korotuksista.

5 §

Määräaikaiset jäsenet

Mitä tässä laissa on säädetty korkeimman oikeuden ja korkeimman hallinto-oikeuden jäsenistä sekä jäsenten viroista ja niiden haltijoista, sovelletaan myös määräaikaisiin jäseniin.

Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

5 a §

Palkkauksen vahvistaminen ja valituskielto

Valtiovarainministeriö vahvistaa 1 §:n 1 momentissa tarkoitettuja palkkoja lukuun ottamatta tämän lain perusteella maksettavat palkat.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2001.

Mikäli laki tulee voimaan kesken kalenterikuukautta, lain 1 §:n 1 momentissa säädettyjä palkkoja noudatetaan kuitenkin lain voimaantuloajankohtaa seuraavan kalenterikuukauden alusta lukien.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ministeri *Martti Korhonen*

N:o 573

Valtioneuvoston asetus**korkeimman oikeuden ja korkeimman hallinto-oikeuden presidenttien ja jäsenten palvelussuhteen ehdoista annetun asetuksen kumoamisesta**

Annettu Helsingissä 28 päivänä kesäkuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiovarainministeriön esittelystä, säädetään korkeimman oikeuden ja korkeimman hallinto-oikeuden presidenttien ja jäsenten palvelussuhteen ehdoista annetun lain (196/1991) 1 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 352/1999:

1 §

Tällä asetuksella kumotaan korkeimman oikeuden ja korkeimman hallinto-oikeuden presidenttien ja jäsenten palvelussuhteen ehdoista 19 päivänä maaliskuuta 1999 annettu asetus (353/1999).

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2001.

Helsingissä 28 päivänä kesäkuuta 2001

Ministeri *Martti Korhonen*

Osastopäällikkö Teuvo Metsäpelto

N:o 574

Laki**alueiden kehittämisestä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan alueiden kehittämisestä 10 päivänä joulukuuta 1993 annetun lain (1135/1993) 3 a, 10 a ja 10 b §, sellaisina kuin ne ovat laissa 232/1997, sekä *lisätään* lakiin uusi 3 b—3 e ja 10 c—10 f § seuraavasti:

3 a §

Aluekehitysviranomaisen tehtävät Interreg-yhteisöaloiteohjelmassa

Rakennerahasto-ohjelmien kansallisesta hallinnoinnista annetun lain (1353/1999), jäljempänä rakennerahastolaki, 6 §:n 4 kohdassa tarkoitettu maakunnan liitto toimii Interreg-yhteisöaloiteohjelmassa Euroopan yhteisön rakennerahastoista tulevan rahoitusosuuden myöntävänä viranomaisena. Rahoitusosuus myönnetään hankkeeseen avustuksena.

Maakunnan liitto voi myöntää hankkeeseen 1 momentissa tarkoitettun avustuksen Interreg-yhteisöaloiteohjelman mukaiselle alueelle, jos hallintokomitea on rakennerahastolain 21 b §:n mukaisesti puoltanut hankkeen rahoittamista ja hanke on yhteisön oikeuden ja kansallisen lainsäädännön säännösten sekä Interreg-yhteisöaloiteohjelman mukainen.

Rakennerahastovaroja myöntävä maakunnan liitto voi sisäasiainministeriön hallinnonalalla myöntää ohjelma-asiakirjan mukaisella alueella sijaitsevaan hankkeeseen Eu-

roopan yhteisön rakennerahastovaroja vastaavan valtion rahoitusosuuden, jos siitä on sovittu ohjelman hallintokomiteassa rakennerahastolain 21 b §:n 1 momentin mukaan.

Tarkempia säännöksiä tässä pykälässä tarkoitetuista avustuksen ehdoista ja avustuksen myöntämisessä noudatettavista menettelyistä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

3 b §

Avustuksen myöntämisessä sovellettavat ehdot Interreg-ohjelmassa

Sen lisäksi, mitä 3 a §:ssä säädetään, Euroopan yhteisön rakennerahastojen rahoitusosuuden ja sitä vastaavan valtion rahoitusosuuden myöntämiseen ja maksamiseen sovelletaan, mitä tässä laissa säädetään.

Jos 3 a §:ssä tarkoitettu rakennerahastojen rahoitusosuus myönnetään avustuksena hankkeeseen, johon kansallinen julkinen rahoitusosuus tulee pääasiallisesti muulta valtion viranomaiselta kuin sisäasiainministeriöltä, sovelletaan Euroopan yhteisön rakennerahas-

toista tulevan rahoitusosuuden myöntämiseen soveltuvin osin, mitä kansallisesta rahoitusosuudesta tulevasta avustuksesta säädetään.

Rakennerahastojen rahoitusosuuden ja 3 a §:n 3 momentissa tarkoitetun valtion rahoitusosuuden myöntämiseen ei sovelleta, mitä tämän lain 6 §:n 2 momentissa säädetään määrärahan käytöstä maakunnan liiton alueella. Rakennerahastojen rahoitusosuuteen ei sovelleta, mitä alueiden kehittämisestä annetun asetuksen (1315/1993) 12 §:n 1 momentissa säädetään kone- ja laitehankintojen enimmäisosuudesta kehittämishankkeen hyväksyttävistä kokonaismenoista.

Avustuksen myöntämisestä ylimaakunnallisiin hankkeisiin sovelletaan, mitä tämän lain 10 a §:ssä säädetään.

3 c §

Aluekehitysviranomaisen tehtävät innovatiivisia toimia koskevassa ohjelmassa

Rakennerahastolain 1 a §:ssä tarkoitettuja innovatiivisia toimia koskevassa ohjelma-asiakirjassa nimetty maakunnan liitto toimii Euroopan yhteisön rakennerahastoista tulevan rahoitusosuuden myöntävänä viranomaisena. Rahoitusosuus myönnetään avustuksena.

Maakunnan liitto voi myöntää ohjelma-alueella sijaitsevaan hankkeeseen 1 momentissa tarkoitetun avustuksen, jos hallintokomitea on rakennerahastolain 21 b §:n mukaisesti puoltanut hankkeen rahoittamista ja hanke on yhteisön oikeuden ja kansallisen lainsäädännön säännösten sekä innovatiivisia toimia koskevan ohjelman mukainen.

Rakennerahastovaroja myöntävä maakunnan liitto voi sisäasiainministeriön hallinnonalalla myöntää hankkeeseen rakennerahastovaroja vastaavan valtion rahoitusosuuden, jos siitä on sovittu innovatiivisia toimia koskevassa ohjelma-asiakirjassa.

3 d §

Avustuksen myöntämisessä sovellettavat ehdot innovatiivisia toimia koskevassa ohjelmassa

Sen lisäksi, mitä 3 c §:ssä säädetään,

rakenne-rahastojen ja sitä vastaavan valtion rahoitusosuuden myöntämiseen ja maksamiseen sovelletaan, mitä tässä laissa säädetään.

Jos Euroopan yhteisön rakennerahastojen rahoitusosuus myönnetään hankkeeseen, johon kansallinen julkinen rahoitusosuus tulee pääasiallisesti muulta valtion viranomaiselta kuin sisäasiainministeriöltä, sovelletaan EU-rahoitusosuuden myöntämiseen soveltuvin osin, mitä kansallisesta rahoitusosuudesta tulevasta avustuksesta säädetään.

Maakunnan liitto voi myöntää rakennerahastoista tulevan ja 3 c §:ssä tarkoitetun rakennerahastovaroja vastaavan valtion rahoitusosuuden ohjelma-asiakirjassa tarkoitetulle alueelle sen estämättä, mitä tämän lain 6 §:n 2 momentissa säädetään määrärahan käytöstä maakunnan liiton alueella.

Tarkempia säännöksiä tässä pykälässä tarkoitetuista avustuksen ehdoista ja avustuksen myöntämisessä noudatettavista menettelyistä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella. Lisäksi maakuntien liitoille voidaan antaa tarkempia säännöksiä tuen myöntämisessä noudatettavista menettelyistä sisäasiainministeriön asetuksella.

3 e §

Aluekehitysviranomaisen tehtävät Urban-yhteisöaloiteohjelmassa

Rakennerahastolain 1 a §:ssä tarkoitettussa Urban-yhteisöaloiteohjelmassa Euroopan yhteisön rakennerahastovaroja vastaavan valtion rahoitusosuudesta tulevan avustuksen sisäasiainministeriön hallinnonalalla myöntää se maakunnan liitto, jonka alueella Urban-ohjelma-alue sijaitsee.

Maakunnan liitto voi myöntää ohjelma-alueella sijaitsevaan hankkeeseen 1 momentissa tarkoitetun avustuksen, jos hallintokomitea on rakennerahastolain 21 b §:n mukaisesti puoltanut hankkeen rahoittamista ja hanke on yhteisön oikeuden ja kansallisen lainsäädännön säännösten sekä Urban-yhteisöaloiteohjelman mukainen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettusta vastavasta valtion rahoitusosuudesta tulevan avustuksen myöntämiseen, maksamiseen ja val-

vontaan sovelletaan, mitä tässä laissa säädetään.

10 a §

Euroopan yhteisön rakennerahastoista myönnettävät avustukset ja sitä vastaava valtion rahoitusosuus

Tämän lain säännöksiä noudatetaan soveltuvin osin myös aluekehitysviranomaisen ja sisäasiainministeriön Euroopan yhteisön rakennerahastoista myöntämien avustusten ja niitä vastaavan kansallisen rahoitusosuuden osalta. Jos kansallinen julkinen rahoitusosuus hankkeeseen tulee kokonaan kunnilta, voi maakunnan liitto myöntää hankkeeseen Euroopan yhteisön rakennerahastojen rahoitusosuuden noudattaen soveltuvin osin, mitä tässä laissa säädetään, kuitenkin niin, että rakennerahastojen rahoitusosuuteen sovelletaan lisäksi, mitä 3 b §:n 3 momentin toisessa virkkeessä säädetään kone- ja laitehankintojen enimmäisosuudesta kehittämishankkeen hyväksytyissä kokonaismenoissa.

Myönnettäessä avustusta rakennerahastolain 23 §:ssä tarkoitettuihin ylimaakunnallisiin hankkeisiin, rakennerahaston ja sitä vastaava valtion rahoitusosuus tai yksinomaan 1 momentissa tarkoitettu Euroopan yhteisön rakennerahastojen rahoitusosuus taikka yksinomaan kansallinen valtion rahoitusosuus voidaan myöntää tämän lain 6 §:n 2 momentin estämättä myös toisen maakunnan liiton alueella olevaan hankkeeseen.

10 b §

Avustuksen takaisinperintä

Aluekehitysviranomaisen on päätöksellään määrättävä avustuksen maksaminen lopetettavaksi sekä jo maksettu avustus takaisinperittäväksi, jos:

1) avustuksen myöntämistä, maksamista tai valvontaa varten on annettu virheellisiä tai harhaanjohtavia tietoja taikka rahoituksen myöntämistä, maksamista tai valvontaa varten annettavia tietoja on salattu ja virheellisten tai harhaanjohtavien tietojen antamisella taikka tietojen salaamisella on ollut vaikutusta rahoituksen saamiseen;

2) avustuksen maksamista tai valvontaa varten on kieltäydytty antamasta tarvittavia tietoja, asiakirjoja tai muuta aineistoa taikka tarkastusta suoritettaessa kieltäydytty täyttämästä muita rahoituksen saajalle tarkastuksen suorittamiseksi laissa säädettyjä velvollisuuksia;

3) avustusta on käytetty muuhun tarkoitukseen kuin se on myönnetty;

4) avustuksen saaja on olennaisesti laiminlyönyt noudattaen avustuspäätöksessä asetettuja ehtoja; taikka

5) avustus tai sen osa on myönnetty tai maksettu väärin perustein.

Aluekehitysviranomainen voi päätöksellään määrätä avustuksen maksamisen lakautettavaksi taikka osittain tai kokonaan takaisinperittäväksi, jos:

1) avustuksen saaja ei ole noudattanut avustuspäätöksessä mainittuja ehtoja; taikka

2) sellaisen omaisuuden, jonka hankkimiseen avustus on myönnetty, omistus- ja hallintaoikeus on luovutettu ennen kuin viisi vuotta on kulunut avustuksen maksamispäivästä taikka avustuksen saaja on lopettanut avustuksen kohteena olleen toiminnan tai supistanut sitä olennaisesti.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään aluekehitysviranomaisen velvollisuuksista, koskee soveltuvin osin sisäasiainministeriötä sen päättäessä tässä laissa tarkoitettujen varojen käyttöön liittyvästä takaisinperinnästä.

10 c §

Sisäasiainministeriön velvollisuus takaisinperintään

Sisäasiainministeriön on päätöksellään määrättävä aluekehitysviranomaiselle Euroopan yhteisöjen rakennerahastoista ja niitä vastaavat valtion varoista maksetut rahavarat tai yksinomaan kansallisista valtion varoista maksetut rahavarat tai niiden osan takaisinperittäväksi, jos aluekehitysviranomainen on käyttänyt rahavarat muuhun tarkoitukseen kuin mihin ne on myönnetty tai on rikkonut rahavarojen käyttämistä koskevia säännöksiä tai varojen osoittamispäätöksessä asetettuja ehtoja.

10 d §

Euroopan yhteisön rakennerahastojen varojen takaisinmaksu

Jos valtio on Euroopan yhteisön rakennerahastoja koskevaan lainsäädäntöön perustuvan jäsenvaltion vastuun perusteella velvollinen maksamaan Euroopan yhteisöjen komissiolle takaisin Euroopan yhteisön rakennerahastojen varoja, sisäasiainministeriö voi päätöksellään määrätä aluekehitysviranomaisen maksamaan valtiolle sen komissiolle maksaman määrän täysimääräisenä kuluneen. Suoritus määrätään, jos varojen takaisinmaksu on johtunut aluekehitysviranomaisen virheellisestä menettelystä tai jos aluekehitysviranomainen on ohjelma-asiakirjan perusteella suoraan vastuussa komissiolle varojen käytöstä.

10 e §

Takaisin perittävälle määrälle maksettava korko ja viivästyskorko

Takaisinperittävälle avustukselle on määrättävä maksettavaksi vuotuista korkoa korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentissa tarkoitettun korkokannan mukaan lisättyinä kolmella prosenttiyksiköllä määrätystä avustuksen maksupäivästä sen takaisinmaksupäivään.

Jos takaisinperittävää määrää ei makseta viimeistään asetettuna eräpäivänä, on avus-

Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

tuksen saajan maksettava sille vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitettun korkokannan mukaan.

10 f §

Muutoksenhaku

Tässä laissa tarkoitettun aluekehitysviranomaisena toimivan maakunnan liiton päätökseen haetaan muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin muutoksenhausta kuntayhtymän päätökseen säädetään kuntalaissa (365/1995). Sisäasiainministeriön päätökseen haetaan muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2001.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tällä lailla kumotaan:

1) INTERREG-yhteisöaloitteen toimeenpanosta 21 päivänä maaliskuuta 1997 annettu asetus (233/1997); sekä

2) alueiden kehittämisestä annetun asetuksen (1315/1993) 16 §, sellaisena kuin se on asetuksessa 302/1996.

Sellaiseen avustukseen, joka on myönnetty viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1999, sovelletaan kuitenkin edelleen tämän lain voimaan tullessa voimassa olevia säännöksiä.

Alue- ja kuntaministeri *Martti Korhonen*

N:o 575

L a k i

maatilatalouden tuloverolain 10 a §:n muuttamisesta

Annettu Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 15 päivänä joulukuuta 1967 annetun maatilatalouden tuloverolain (543/1967) 10 a §,

sellaisena kuin se on laeissa 718/1990 ja 1541/1992, seuraavasti:

10 a §

Verovelvollinen voi vähentää maatalouden puhtaasta tulosta veroilmoituksessaan tekemänsä varauksen (*tasausvaraus*). Tasausvarauksen suuruus on enintään 40 prosenttia maatalouden puhtaasta tulosta ennen varauksen vähentämistä, kuitenkin enintään 80 000 markkaa. Pienempää kuin 5 000 markan tasausvarausta ei kuitenkaan saa tehdä. Tasausvarauksen määrää laskettaessa jätetään täysien tuhansien markkojen yli menevä osa lukuun ottamatta.

Tasausvaraus on luettava maatalouden veronalaiseksi tuloksi tai käytettävä

jäljempänä 10 b §:ssä mainitun omaisuuden hankinta- ja perusparannusmenojen kattamiseen viimeistään kolmantena verovuotena sen verovuoden päättymisestä, jolta jätetyssä veroilmoituksessa tasausvaraus on tehty. Aikaisemmin tehty varaus on käytettävä ennen myöhemmin tehtyä varausta.

Tasausvarauksella katettu meno tai sen osa ei ole verotuksessa vähennyskelpoinen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2001.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2001 toimitettavassa verotuksessa.

Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Olli-Pekka Heinonen*

N:o 576

L a k i**tuloverolain 38 ja 39 §:n muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 38 §:n 1 momentti ja 39 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1126/1996, seuraavasti:

38 §

Jaettavan yritystulon pääomatulo-osuus

Edellä 30 §:ssä tarkoitettu jaettava yritystulo katsotaan pääomatuloksi siihen määrään saakka, joka vastaa elinkeinotoimintaan tai maatalouteen verovuotta edeltäneen verovuoden päättyessä kuuluneelle nettovarallisuudelle laskettua 18 prosentin vuotuista tuottoa. Verovelvollisen tai yrittäjäpuolisoiden ennen verovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä tekemästä vaatimuksesta jaettavan yritystulon pääomatulo-osuudeksi katsotaan kuitenkin 10 prosentin vuotuista tuottoa vastaava määrä. Jos verovelvollinen on verovuonna aloittanut elinkeinotoiminnan tai maatalouden harjoittamisen, pääomatulo-osuus lasketaan elinkeinotoimintaan tai maatalouteen verovuoden päättyessä kuuluvan nettovarallisuuden perusteella.

39 §

Verotusyhtymän osakkaan tulo-osuuden pääomatulo-osuus

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän osuus verotusyhtymän maatalouden puhtaasta tulosta, josta on vähennetty osakkaan yhtymän maatalouteen kohdistuvat korkomenot ja aikaisemmilta verovuosilta vahvistetut osakkaan maatalouden tappiot yhtymästä, katsotaan pääomatuloksi siihen määrään saakka, joka vastaa osakkaan yhtymävarallisuudelle laskettua 18 prosentin vuotuista tuottoa. Osakkaan ennen verovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä tekemästä vaatimuksesta pääomatulo-osuudeksi katsotaan kuitenkin 10 prosentin vuotuista tuottoa vastaava määrä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2001. Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2001 toimitettavassa verotuksessa.

Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 2001

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Olli-Pekka Heinonen*

HE 47/2001
 VaVM 8/2001
 EV 76/2001

2 410301/82

N:o 577

Tasavallan presidentin asetus**Pohjoismaiden välillä tehdyn avioliittoa, lapseksiottamista ja holhousta koskevia kansainvälis-yksityisoikeudellisia määräyksiä sisältävän sopimuksen muuttamista tarkoittavan sopimuksen voimaansaattamisesta Suomen ja Norjan sekä Suomen ja Ruotsin välillä**

Annettu Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 2001

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä Tukholmassa 6 päivänä helmikuuta 1931 tehdyn avioliittoa, lapseksiottamista ja holhousta koskevia kansainvälis-yksityisoikeudellisia määräyksiä sisältävän sopimuksen muuttamisesta Tukholmassa 6 päivänä helmikuuta 2001 tehty, eduskunnan 4 päivänä kesäkuuta 2001 hyväksymä ja tasavallan presidentin 8 päivänä kesäkuuta 2001 ratifioima sopimus, jota koskeva ratifioimiskirja on talletettu Ruotsin ulkoasiainministeriön huostaan 17 päivänä kesäkuuta 2001, tulee Suomen ja Norjan sekä Suomen ja Ruotsin välillä kansainvälisesti voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2001 niin kuin siitä on sovittu ja Suomi on sopimuksen IV artiklan mukaisesti ilmoittanut.

Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 2001

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN****2 §**

Pohjoismaiden välillä tehdyn avioliittoa, lapseksiottamista ja holhousta koskevia kansainvälis-yksityisoikeudellisia määräyksiä sisältävän sopimuksen muuttamista tarkoittavan sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta 8 päivänä kesäkuuta 2001 annettu laki (466/2001) tulee voimaan Suomen ja Norjan sekä Suomen ja Ruotsin välillä 1 päivänä heinäkuuta 2001.

3 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2001.

Ministeri *Satu Hassi*

N:o 578

Tasavallan presidentin asetus**Suomen ulkomaanedustustojen sijaintipaikoista annetun tasavallan presidentin asetuksen muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 2001

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministerin esittelystä, *muutetaan* Suomen ulkomaanedustustojen sijaintipaikoista 3 päivänä maaliskuuta 2000 annetun tasavallan presidentin asetuksen (262/2000) 3 §:n 2 momentti sekä 4 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat asetuksessa 899/2000, seuraavasti:

3 §

Muut diplomaattiset edustustot

Suomella on kunniapääkonsulaatin yhteydessä toimiva lähetetyn virkamiehen johtama konsuliasioiden toimisto Sydneyssä (Australia).

vallat), Hongkong ja Shanghai (Kiina), Hampuri (Saksa) ja Pietari (Venäjä).

Suomella on lähetetyn virkamiehen johtama konsulaatti Las Palmasissa (Espanja), Torontossa (Kanada) ja Göteborgissa (Ruotsi),

4 §

Konsulaatit

Suomella on lähetetyn virkamiehen johtama pääkonsulaatti seuraavissa paikoissa: Los Angeles ja New York (Amerikan yhdys-

Tämä asetus tulee voimaan 2 päivänä heinäkuuta 2001. Göteborgissa oleva pääkonsulaatti muutetaan konsulaatiksi 1 päivästä syyskuuta 2001 lukien.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 2001

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Satu Hassi*

N:o 579

Valtioneuvoston asetus**kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annetun lain 2 ja 8 §:n muuttamisesta annetun lain voimaantulosta**

Annettu Helsingissä 28 päivänä kesäkuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiovarainministeriön esittelystä, säädetään 17 päivänä marraskuuta 2000 kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annetun lain 2 ja 8 §:n muuttamisesta annetun lain (964/2000) nojalla:

1 §

Kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annetun lain 2 ja 8 §:n muuttamisesta 17 päivänä marraskuuta 2000 annettu laki (964/2000) tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2001.

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2001.

Helsingissä 28 päivänä kesäkuuta 2001

Ministeri *Osmo Soininvaara*Hallitusneuvos *Maija-Leena Sarkko*